

vele egész Közép-Európát. Budapesten is vendégszerepelt társulatával, 1883. május 23.—29. 1885-ben a prágai városi színház igazgatója lett. Magyar állampolgárságért folyamodott egy időben, azt megkapta és meg is tartotta. Mint prágai színházigazgató több magyar darabot is bemutatott. Így színre került Prágában Erkel »Hunyadi László«-ja, Szilágyi Arabellával Erzsébet szerepében, Béli-Fejér »Katalin«-ja Küry Klára vendégfelléptével, gróf Zichy Géza »Gemma« című melodramája.

Neumann Dezső, a Magyar Színház volt bérelőigazgatója, sz. 1887-ben. Atyja a »Pester Journal« nyomdafőnöke volt, aki fiát a praktikus tudományoknak akarta nevelni és azért realiskolába adta. Iskoláit elvégezvén, Londonba ment, ahol egy nagy vállalat hivatalnokja lett. A háború után a Baróti Szeszfinomító Rt.-nak, a Gottschlig-gyárnak és a romániai Imperial-műveknek vezérigazgatója lett. 1925. szept. 1-től a Magyar Színház bérelőigazgatója volt, 1928-ig.

Neumann Ferenc, színházi karmester, sz. 1898-ban, Kecskeméten. Színművei: »Hazudik a muzikaszó«, operett 3 felv. Szöv. írta Erdélyi Mihály. Bem. 1922. jún. 9. Budai Színkör. »Világok szerelme«, regényes daljáték. Társszerzők Tóth József és Kujáni János. Bem. Kecskemét, 1923. febr. 3.

Neumann Gyula, magyar születésű német színész, sz. 1827. jún. 4-én, Óbudán. 1847-ben végezte a bécsi egyetemet, majd mint legionárius részt vett a szabadságharcban, a világosi fegyverletételig. 1854-ben Temesvárott színész lett, majd a bécsi Burgtheaterhez szerződött. Miután szép tenorhangja is volt, mások biztatására művelni kezdte hangját és mint énekes-színész 1858-ban fellépett Hamburgban, mint Stradella. (Flotow operájában.) E szakmakörben öt évig működött, azután 1862-ben újra visszatért a drámai szerepkörre és Düsseldorfban aratta újból sikereit. 1863—64-ben Königsbergben, 1864—66-ban Hamburgban, 1867-ben Rigában stb. volt szerződésben. 1897. júl. 2-án nyugalmába vonult.

Neumeyer Miklós, pesti polgár, 1814. jún. 10-én megvette a pesti ó-teátrumot (az úgynevezett »Rondellá«-t) és bérbeadta Kultsár István társulatának. (»Honművész«, 1837., 34. szám.)

Neuschloss Ödön, budapesti nagyiparos 1890. júl. havában a Színészegyesület palotájára 100 frtot adományozott.

Neuss Alwin, német jellemszínész. Pályáját a berlini Deutsches Theaterben kezdte, 1902-ben. 1911-ben Budapesten is vendégszerepelt, a Vígszínházban, a »Sumurun«-ban. 1912. júl. havában a Jardin kabaréjában vendégszerepelt.

Néveri Nusi, színésznő, sz. 1905-ben, Budapesten. Színpadra lépett 1922-ben.

Nevetés. A jókedv, vidámság külső, fiziológiai megnyilvánulása. Fokozatai: a *mosolygás*, melynél a nevető izmok működése folytán a száj szöglete kissé szét- és felfelé húzódik; a *nevetés*, amely gyorsított ütemű és lökészerű kilégzéssel jár; a *kacagás*, amelynél az előző légzőmozgást kellemes csengő hang kíséri; a *vigyorgás*, amelynél a nevetőizmok tartósabban és a torzulásig szélesítik a száját és az arcot; végül a *röhögés*, amely artikulátlan, kellemetlen hangmegnyilvánulással jár. A nevetés reflekszerű mozgás, melyet azonban tudatosok is előidézhetünk és megszüntethetünk, kivéve a nevetőgörs esetét. A kezdő színésznek nem a legkönnyebb feladatai közé tartozik a természetes és közvetlen nevetés. Szövegekben és szerepekben a nevetést a szerzők legtöbbször e szavakkal írják elő: »ha, ha, ha«, ami persze nem annyit jelent, miként azt műkedvelőknél gyakran tapasztaljuk, hogy az előadó színész ezeket a szótagokat mondja, hanem a helyzethez hangolt közvetlen előadást kíván tőle. A humoros, komikus, groteszk szöveg és előadás a nézők nevetőizmaira kíván hatni és mivel a közönség szereti a gondúzó, derűs és humoros előadást, így az állandóan kacagó nézőtér a legbiztosabb sikert jelenti a színésznek és előadásnak. Persze baj, ha szomorú, komoly jelenetknél, vagy a színész esetlenségén nevet a közönség, amikor balsikert jelent és tragikussá válik a nevetés.

(Dr. Farkas Ferenc.)